

αἰγῶν, ἅς ἂν τεκούσας ἴδοιεν, ταῖς θηλαῖς ὑπερχαίρουσι, τό τε γάλα αὐτῶν, ὡς ἔριφοι, προσιόντες ἐξέλκουσι, καὶ πρὸς τὸν τόκον αὐτὰς εἰς τὸν ἐξῆς βλάπτουσι χρόνον.

16. Αἶ γε μὴν γλαῦκες ἐπὶ τῶν προβάτων δρῶσαι ταῦτὸν οὐδεμίαν φέρουσι βλάβην. ἀλλ' ἐκεῖνο ἰστέον περὶ 5 αὐτῶν, ὅτι τοὺς μύρμηκας ἀποκωλύειν τῶν ἰδίων βουλόμεναι νεοπτῶν ἐν τῇ καλιᾷ καρδίαν ἔχουσι νυκτερίδος, ὡς τῶν μυρμηκῶν ἀπολείπειν καὶ τοὺς ἑαυτῶν φωλεοὺς αἰρουμένων, εἰ νυκτερίδος τις ἐπ' αὐτοῖς θείη καρδίαν.

17. Ἴκτερός τις ὄρνις ἀπὸ τῆς χροιαῖς ὀνομάζεται, ὃν 10 εἰ τῷ πάθει τούτῳ τις ἀνὴρ ἐχόμενος ἴδοι, φεύξεται πᾶσαν αὐτίκα τὴν νόσον.

18. Τὰ δὲ τῆς κίσσης πρὸς τὰς τῶν φωνῶν μιμήσεις πῶς ἂν τις εἴποι πλεονεκτήματα καὶ πόσα ἂν εἶναι ζῶα δόξειε φθεγγομένη; μηκᾶσθαι ἔριφόν ποτε κίσσης ἀκούων 15 ᾠήθην, καὶ ὡς τῆς μητρὸς χωρισθέντα περὶ τὸ δένδρον ἐζήτουν, ἐφ' οὗ καθῆστο κίσσα βοῶσα· μυκηθμὸς εὐθύς,